

САМОРЕГУЛЮВАННЯ

*Саморегулювання - це самостійне
встановлення фізичними і (або)
юридичними особами правил для цієї
чи іншої сфери суспільних відносин.*

**Саморегулювання включає
такі елементи як**

**вільне визначення цілей діяльності,
самостійне прийняття рішень, сильні
стимули діяльності та
самовідповідальність за свої дії.**

Демократичний потенціал саморегулювання очевидний і тим не менш потрібно його підтримувати за допомогою комплексу правових інститутів. **Це** - чітко певна сфера самотійно прийнятих рішень (в статутах, положеннях тощо), це – ціле покладання, що відкриває простір діям, **це** - заборона втручатися «ззовні», **це** - мінімізація зовнішніх регуляторів і зменшення, «ЗНЯТТЯ» адміністративних бар'єрів (видів узгодження, переліку документів і т.п.). **Це** - стимулювання перевищення стандарт активізація людського фактора.

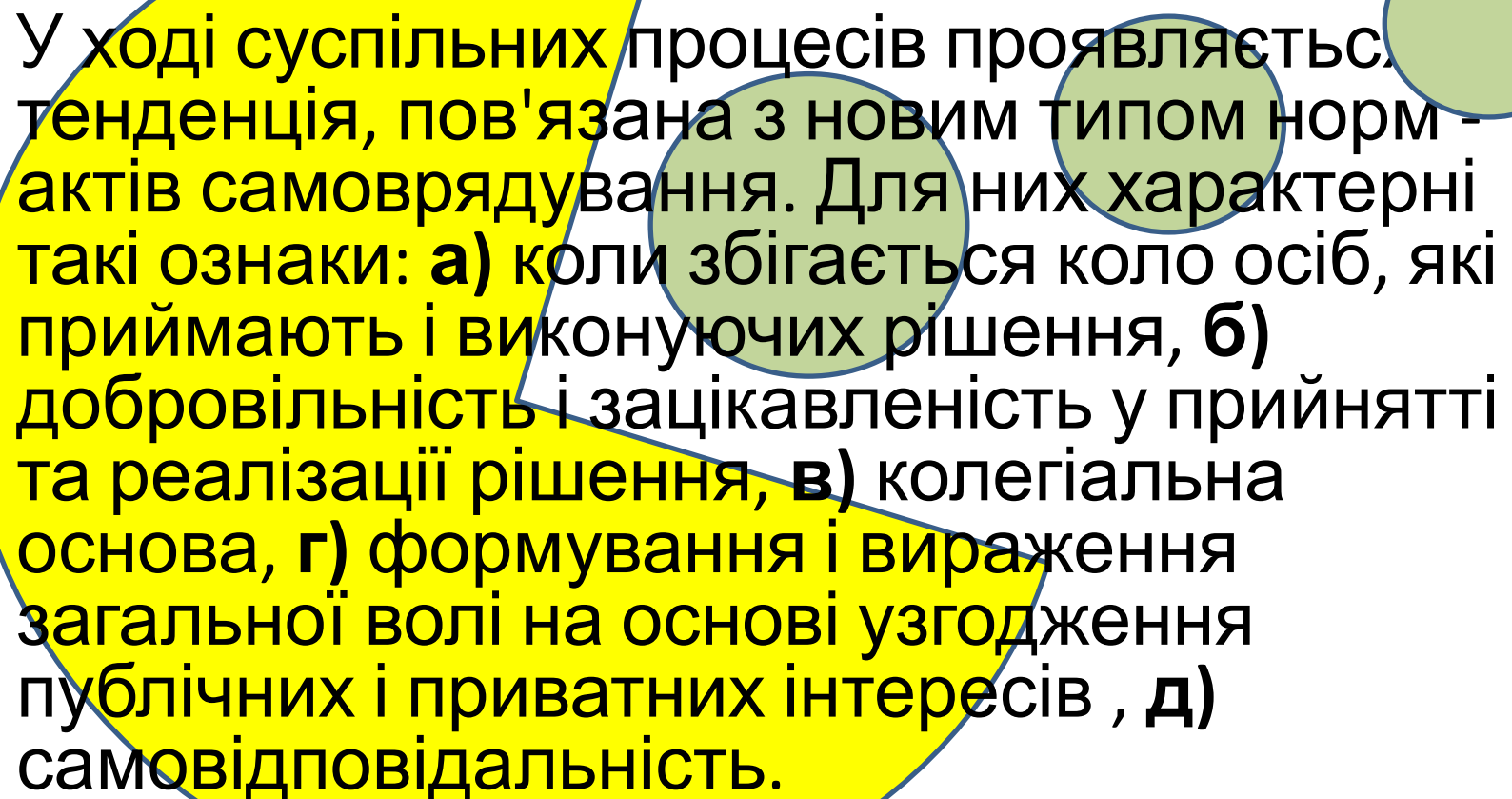

Поки ж діють негативні чинники. По-перше, жорсткість державного регулювання та акцентоване увага на «вертикаль влади» і обмеження потенціалу саморегулювання.

По-друге, в наростаючому потоці законів та інших правових актів «зверху» не враховується користь локальних актів і можливості збільшення їх питомої ваги в умовах розширення самостійності організацій та установ, муніципальних структур. Потрібно зменшувати вплив зазначених негативних факторів.

У ході суспільних процесів проявляється тенденція, пов'язана з новим типом норм - актів самоврядування. Для них характерні такі ознаки: **а)** коли збігається коло осіб, які приймають і виконуючих рішення, **б)** добровільність і зацікавленість у прийнятті та реалізації рішення, **в)** колегіальна основа, **г)** формування і вираження загальної волі на основі узгодження публічних і приватних інтересів, **д)** самовідповідальність.

**Підготувала
студентка ФЕМП
2 курсу 3 групи
Горзова Таня**

